

Reseberättelse från utbildningsdagarna i Umeå 2007-09-20—09-21

Denna gång var utbildningsdagarna förlagda till Umeå i ett underbart höstväder. Vi träffades i Folkets hus och det var många givande föreläsningar. Den första handlade om skallskador och intensivvård. Målet med intensivvården är att hålla alla parametrar som blodtryck, blodvolym, ventilation, Hb mm på en normal nivå. Slutsatsen blev att neurointensivvård innebär att fler patienter överlever med färre komplikationer. Därefter fick vi lära oss om EEGmonitorering, hur man går till väga och hur man tolkar kurvorna.

Efter lunch handlade det om motorneuronsjukdomar. Vi fick höra om symptom, utredning, hur många som drabbas mm. Till exempel är det fler som avlider i ALS på ett år än MS, Aids och Creutzfeldt Jakob tillsammans. Symptomen på ALS börjar lokalt och sprider sig sedan. Fascikulationer kommer senare i sjukdomen. Patienter med bulbär pares har ofta normalt EMG i början. Föreläsningen MEP med trippelstim gav exempel på olika mätmetoder, och hur mätresultaten ser ut. Vi fick bl.a. se olika typer av EMG-kurvor. Slutet av dagen ägnades åt barnmuskelsjukdomar. Där berättades om olika typer av muskelsjukdomar, symptom, antal patienter och hur man ställer diagnos. Det handlar om muskelbiopsi, samt neurografi och EMG.

På kvällen fick vi åka buss till Ön, som ligger i Umeälven. Där var uppsatt två tältkåtor där det var dukat till fest. Vi bjöds på norrländsk buffé med många specialiteter med både ren- och älgkött, lax och sik. Till efterrätt serverades hjortronparfait. Mycket gott. Efter maten var det dags för uppträdande av den duktiga blåsorkestern Renhornen tillsammans med två sångerskor.

Fredagen började med en föreläsning om amyloidossjukdomar, en klinisk översikt. Vi fick höra om symptom och ärftlighet. Diagnosen ställs med muskelbiopsi. En ehandlingsmetod är levertransplantation. Patienter som levertransplanteras blir inte bra, men sjukdomen stannar upp. Föreläsningen om felveckade proteiner var intressant, men ett mycket svårt ämne. Därefter handlade det om symptom från hjärta och autonoma nervsystemet. Amyloidospatienter har påverkan på autonoma nervsystemet vilket kan mätas med R-R intervall på EKG i samband med djupandning. Dålig R-R variabilitet ger sämre prognos vid levertransplantation men kan förhindras med pacemaker före operationen.

Sista föreläsningen var om screening av tunntrådsfunktion. Där fick vi se exempel på normala och patologiska mätningar av temperatursensibilitet.

Dagen avslutades med årsmöte för neurofysföreningen. Därefter blev det tid för en kort promenad på stan innan det var dags att åka hem igen.

Detta har varit ett par dagar med givande föreläsningar och många nya kunskaper.

Birgitta Stenström Visby